

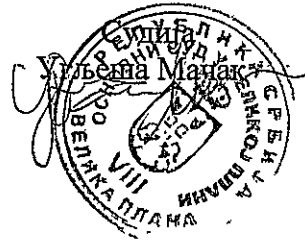

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.331/21
01.07.2024. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

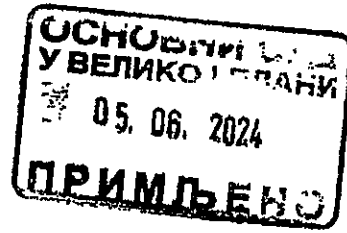
Налаже Вам се да Радојковић Небојши из Мале Плана, општина Смед.Паланка од оца Милутина истакнете пресуду Вишег суда у Смедереву Кж1.бр.34/24 од 19.03.2024.године преко интернет странице суда.

Прилог ;пресуда

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Број: Кж1 34/24
Датум: 19.03.2024. године
Смедерево

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, као другостепени, у већу састављеном од вршиоца функције председника суда - судије Слађане Бојковић, као председника већа и судија Предрага Лукића и Драгослава Милановића, као чланова већа, са записничарем Даницом Живановић у кривичном предмету окривљеног Небојше Радојковића из Мале Планае, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Слободана Сврзића из Смедерева, изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани К 331/21 од 21.12.2023. године, на седници већа одржаној 19.03.2024. године, а након прибављеног предлога Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног Небојше Радојковића из Мале Планае, адвоката Слободана Сврзића из Смедерева, а пресуда Основног суда у Великој Плани К 331/21 од 21.12.2023. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 331/21 од 21.12.2023. године окривљени Небојша Радојковић из Мале Планае оглашен је кривим за извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика и изречена му условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца са роком проверавања од једне године. Такође је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, с тим што је упозорен да ће у случају да исту не плати она бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара бити одређен један дан казне затвора, а ако окривљени плати само део новчане казне, суд ће остатак сразмерно заменити

казном затвора, а ако исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити.

На основу члана 87. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета - четири комада патрона калибра 12 мм и два комада патрона калибра 16 мм, према потврди о привремено одузетим предметима ПС Смедеревска Паланка од 10.02.2020. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, у свом акту КТЖ бр. 32/24 од 11.03.2024. године, предложио је да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована, а побијана пресуда потврди.

Виши суд у Смедереву, као другостепени, одржао је седницу већа, на коју није позивао подносиоца жалбе, налазећи да то није потребно, јер је чињенично стање у довољној мери разјашњено за доношење одлуке, размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом и то у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, у смислу одредбе члана 451. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у складу са одредбом члана 457. истог закона нашао:

- жалба је неоснована.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног наводи да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. Законика о кривичном поступку, будући да је изрека пресуде у свему јасна и разумљива.

Као неосновани оцењени су и жалбени наводи да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. Законика о кривичном поступку. Насупрот жалбеним наводима првостепена одлука садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, који су потпуно јасни и непротивречни, а тичу се околности које чине законска обележја бића кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, па је било могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Насупрот жалбеним наводима, првостепени суд јасно је навео на основу којих доказа је утврдио да је окривљени предузео радње извршења предметног кривичног дела, тако да нису тачни наводи да првостепени суд за своју одлуку нема и не нуди никакав доказ.

Наиме, пре свега постоје материјални докази садржани у записнику о претресању стана и других просторија окривљеног, те потврди о предметима

привремено одузетим од њега, у које између осталог спада предметна муниција, налазу и мишљењу вешака Националног центра за криминалистичку форензику МУП-а РС од 28.07.2020. године, као и извештају ПС Смедеревска Паланка од 04.01.2021. године. Сем тога, сама одбрана окривљеног, у склопу већ наведених доказа, несумњиво указује на његову кривицу.

Тако, предметна муниција, чија је исправност утврђена у поступку вештачења, пронађена је у просторијама чији је држалац окривљени - што произилази из записника о претресању, иста је одузета од окривљеног - што произилази из потврде о привремено одузетим предметима коју је без примедби потписао, а његова одбрана у делу да је покојни отац легално држао оружје, па и предметну муницију оповргнута је поменути извештајем полиције да исти није имао дозволу за држање и ношење оружја. Такође, у својој одбрани изнетој пред Основним јавним тужилаштвом у Великој Плани, садржаној у записнику од 18.12.2020. године, јасно указује да му је било познато да је покојни отац поседовао ловачку и ваздушну пушку, коју је чак и користио, којом приликом истиче да је иста била у креденцу, истом оном где је пронађена предметна муниција, испод шешира покојног оца, тако да све наведене чињенице указују да је за исту окривљени знао. Неуверљиво делује податак коју окривљени у својој одбрани истиче, а што првостепени суд правилно утврђује, да је окривљени, приликом сређивања куће, како сам наводи, сређивао и креденац, где је нашао све, изузев муниције за ловачку пушку. Све ово делује још неуверљивије када се има у виду чињеница да је отац окривљеног преминуо 2015. године, а да је претрес његове куће вршен 10.02.2020. године, тако да је окривљени држалац свега после смрти оца био већ пет година, што његову одбрану чини нелогичном.

Према наводима из налаза и мишљења вештака балистичара шест ловачких патрона, одузетих уз наведену потврду, спада у муницију за ватрено оружје са глатким цевима у складу са Законом о оружју и муницији.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 21. Закона о оружју и муницији прописано је да муницију представљају меци за ватрено оружје са олученим и глатким цевима.

Сагласно члану 4. истог закона ватрено оружје са олученим и глатким цевима спада у категорију Б и може се набављати, држати и носити на основу исправе надлежног органа - како је то прописано у члану 5. поменутог закона.

Одредбама члана 20. Закона о оружју и муницији прописано је да се муниција за оружје из категорије Б и Ц, осим онеспособљеног, може набављати на основу издате исправе о оружју, те да власници оружја могу набављати и држати муницију у калибрима за које имају регистровано оружје.

Дакле, за држање предметне муниције у складу са Законом о оружју и муницији било је неопходно поседовање оружног листа за ватрено оружје из категорије Б, тј. исправе на основу које се оно држи, а која садржи податке о оружју, основним деловима за оружје и власнику оружја.

У конкретном случају, имајући у виду жалбене наводе, би се евентуално могло радити о правној заблуди у смислу члана 29. Кривичног законика, којим је прописано следеће:

„(1) Није кривично дело оно дело које је учињено у неотклоњивој правној заблуди.

(2) Правна заблуда је неотклоњива ако учинилац није био дужан и није могао да зна да је његово дело забрањено.

(3) Учиниоцу који није знао да је дело забрањено, али је то био дужан и могао да зна, казна се може ублажити.“

У смислу цитираних одредби, одлука из члана 423. Законика о кривичном поступку била би донета под условом да је дело учињено у неотклоњивој правној заблуди.

Околности које се односе на животну доб и сагласно томе животну искуство окривљеног, као и његову општу информисаност, упућују на закључак да је био дужан и могао да зна да је држање муниције за ловачку пушку забрањено без одговарајућих исправа надлежног органа. А да је био свестан ове чињенице произилази из чињенице да је пушку држао скривену у кревету, а патроне у креденцу испод очевог пешира, јер није поседовао оружни лист ни на очево име.

Претходни наводи јасно указују и на постојање субјективног основа инкриминације, односно на облик виности који одговара директном умишљају, што правилно утврђује и првостепени суд, а што жалбене наводе и у том делу чини неоснованим.

Имајући у виду наведено, утврђено је да је првостепени суд одлуку донео на бази правилно утврђеног чињеничног стања, притом не учинивши ни једну од истакнутих битних повреда одредаба кривичног поступка, на утврђено правилно применио кривични закон, налазећи да су се у радњама окривљеног стекли сви битни елементи бића предметног кривичног дела.

Чињеница је да је оптужним актом обухваћена само муниција, а не и оружје коме припада, али то није од утицаја на другачију одлуку.

Наиме, разлог томе могу бити наводи из налаза и мишљења вештака балистичара од 28.07.2020. године, да функционална исправност достављене ловачке пушке није могла бити испитана јер је достављена некомплетна, односно утврђено је да код исте недостаје поткундак, а како је ово оружје са скривеним ударачима напињање ударних игала се врши помоћу поткунадака тако што се запињаче, приликом преламања оружја, одупиру о поткундак.

За разлику од пушке, муниција тј. ловачки патрони су били функционално исправни.

Када је у питању жалба у делу одлуке о кривичној санкцији, а како подносилац жалбе није изнео ниједан конкретни разлог због кога сматра да је иста неправилна, овај суд је одлуку о истој испитао по службеној дужности, налазећи да је жалба и у овом делу неоснована. Доносећи одлуку о кривичној санкцији, приликом индивидуализације и одмеравања исте, суд је ценио све околности од значаја прописане законом, правилно налазећи да на страни окривљеног постоје олакшавајуће околности, у виду чињенице да окривљени није осуђиван, његове године живота и време протекло од извршених

радњи и кривичног дела, док отежавајућих околности није било, па је правилно нашао да постоје услови за изрицање мере упозорења, имајући у виду да је при утврђеним околностима и изрицање казне уз упозорење о извршењу исте довољно да се према окривљеном оствари сврха кривичноправне заштите. Такође је правилно одмерена и новчана казна, у закону најмањем прописаном износу од 10.000,00 динара, пре свега имајући у виду да је новчана казна прописна кумулативно, те да се иста мора изрећи, при чему је суд такође правилно ценио већ претходно истакнуте олакшавајуће околности.

Када се ради о жалби у делу одлуке о трошковима поступка, подносилац такође није навео конкретне разлоге, односно у ком делу је побијана одлука неправилна у погледу обрачунатих трошкова кривичног поступка, због чега иста у том делу није посебно разматрана.

Из изнетих разлога, применом одредби члана 457. Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци.

Виши суд у Смедереву, дана 19.03.2024. године

Записничар
Даница Живановић, с.р.

Врх Председника суда - председник већа
Даница Смајана Бојковић

• • •

•

• • •